

ven, og jeg finder dem meget hensigtsmæssige. — Hvad angaar Faar og Lam, er man jo saa om over dem, at man ikke maa tilføie dem nogen Skade, men hvorledes skal man bære sig ad for at faae dem fjernede fra Marker, hvor der er daarlige Hegn? Man ser, at Noget bevæger sig i Kornet, men kommer man derhen, saa, vips, ere de over Hegnet; man har ingen Bidne derpaa, og jeg veed derfor ikke andet Middel end at straffe dem korporlig. Overhovedet er dette en Bestemmelse, som aldrig vil blive misbrugt af gode Borgere. Det er vist og sandt, at den, naar den staar her i Loven, kan bruges til Chikane for Dyrenes Eier, men dersom den ikke findes i Loven, kan det paa en aldeles uberettiget og unaturlig Maade give Chikanose Folk Leilighed til at chikanere Andre med deres Dyr. Det er ikke godt akkurat at finde Middelveien, men jeg tror, at det, der her staar, er rigtigt. Jeg betragter denne Paragraf paa samme Maade, som naar man har et Misfiddende oppe under Loftet til Advarsel for en uartig Dreng; skjøndt han sjældent eller aldrig har smagt det, er det dog Skyld i, at han opfører sig temmelig ordentlig, og saaledes kan denne Paragraf være et Slags Tugtens Nis, der kan bruges, men som saa godt som aldrig vil blive brugt mellem gode Naboer; jeg tror derfor ikke, vi bør sævne den. Duerne vil jeg ikke omtale, thi de have ifølge vore ældre Love aldrig været fredlyste, og Tanken er heller ikke at gjøre det nu; de kunne nærmest betragtes som vilde Fugle. Derimod har jeg ikke meget tilovers for Hønseflokk og omstrefende Hunde. Naar der f. Ex. ligger et eller flere Huse ved en Kornmark, maa den, der bor i et af disse Huse, se at forene sig med Naboen, saaledes at han for gode Ord eller mod billig Erstatning ikke tager det allsyr strengt, hvis Hønsene komme ind paa hans Mark. Det er strengt nok at se ikke alene Kornet, men endog Straaet ødelagt paa hele Skjepper Land af Naboens Høns. Jeg har ofte set noget Saadant, og jeg har sagt: Den Mand maa bøde haardt for sin Godmodighed og sin gode Villie. Jeg antager, at der maa være en Misforstaaelse, eller at man i det andet Thing maaffe har overset Noget med Hensyn til den meget om-

talte § 11, thi jeg kan ikke tro, at det kan være enten Landsthingets eller den høitagede Ministers Mening, at man skal sætte Præmie paa intet Hegn at have ved Veiene; men det er Noget, der meget let kan rettes ved Sagens videre Behandling. I Dvrigt skal jeg ledsage Lovforslaget med mine bedste Duffer under dets fremtidige Behandling.

Jagd: Jeg finder mig nærmest opfordret til at støtte den ærede sidste Taler i de Indvendinger, han har gjort imod, hvad der er yttret af de to ærede Medlemmer for Veile Amts 6te Valgfreds (Naben) og for Odense Amts 3die (Mr. Andersen). Det er blevet udtalt baade her i Salen, og det forekommer mig ligeledes ved andre Leiligheder, hvor dette Lovforslag er blevet omtalt, at det afhjælper et meget almindeligt og føleligt Savn, og det paa en saadan Maade, at man i Almindelighed maa være meget taknemmelig for, at Lovforslaget er fremkommet, men naar dette er Tilfældet, tror jeg, mine Herrer, at vi maa gjøre os fortrolige med, at det er fuldstændig umuligt, at Enhver kan faae sine personlige Anskuelser om, hvad der i dette eller hint Tilfælde kan være mest passende og rigtigt, gennemførte, thi Sagen er den, at Enhver har dannet sig sin Mening om, hvad der under disse Forhold er nødvendigt, efter de Erfaringer, der gjøres indenfor hans egen Virksomhed og i den Egn af Landet, hvort han opholder sig. Saaledes stadfæster de her stesfundne Udtalelser, at de, der opholde sig i de Egne af Landet, hvor Markfreden nu allerede i en Menneskealder har været nogenlunde godt overholdt, ikke have nogen klar Forestilling om, hvilke overordentlige Uanskeligheder man endnu har at kæmpe imod i de Egne af Landet, hvor en saadan Markfred ikke findes. Naar der derfor tales om de ganske vist i særegne Tilfælde noget strenge Straffebestemmelser, som Loven hjemler, tænker man kun paa de Forhold, hvorunder man selv lever, men man tænker ikke paa Forholdene i andre Egne af Landet. Der er f. Ex. talt om et af de strengeste Punkter, nemlig om Berettigelsen til at skyde eller paa hvilken som helst Maade, det maatte træffe sig, at fjerne saadanne Kreaturer fra sine Marker,